

Publicerad 2011-05-01 18:42 av Maj-Lis

MEDAN REGNET FÖLL

Ett stilla regn över min kind
och du ser ej mina tårar

Men inget regn
kan skölja bort min smärta
och de
som gjort mej sårad

När så regnet slutat
och jag lyfter min blick

Du ser i den en främling

Varför.....
är du då förvånad

Et stilla regn
som tog min längtan
och trånad

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maj-Lis med Poeter.se id #37330 innehar upphovsrätten